

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4771/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Пешић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Филип Лазић адвокат из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић адвокат из ... и Предузећа „Графотехна“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Филип Лазић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених ВВ, ГГ и ДД изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4609/20 од 18.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4609/20 од 18.11.2021. године – одлуке о трошковима парничног поступка садржане у трећем ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 2481/17 од 03.02.2020. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе повећањем тужбеног захтева. Ставом другим изреке, обавезани су тужени ББ, ГГ, ДД и ВВ да тужиоцу на име накнаде штете исплате, и то: ББ износ од 233.266,00 динара, ГГ износ од 116.289,40 динара, ДД износ од 100.364,00 динара и ВВ износ од 122.234,50 динара, све са законском затезном каматом почев од 07.11.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев за износ од 50.128,24 динара са каматом од 07.11.2019. године. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у односу на Предузеће „Графотехна“ д.о.о. из Београда. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се сви тужени обавежу да тужиоцу солидарно исплате износ од 622.982,37 динара. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев за износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.09.2012. године као неоснован. Ставом седмим изреке, обавезани су тужени ББ, ГГ, ДД и ВВ да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 291.030,00 динара. Ставом осмим изреке, обавезан је тужилац да туженом Предузећу „Графотехна“ д.о.о. из Београда накнади трошкове парничног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4609/20 од 18.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда

Другог основног суда у Београду П 2481/17 од 03.02.2020. године у ставу трећем, четвртм, петом и шестом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду П 2481/17 од 03.02.2020. године у ставу другом изреке и обавезани су тужени ВВ, ГГ и ДД да тужиоцу на име накнаде штете исплате износ од по 35.803,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.11.2019. године до исплате, док се тужбени захтев одбија: у износу од 233.266,20 динара, у односу на туженог ББ; за разлику од 35.803,38 динара до 116.289,40 динара за туженог ГГ; за разлику од 35.803,38 динара до 100.364,00 динара за тужену ДД и за разлику од 35.803,38 динара до 122.234,50 динара за туженог ВВ, све са законском затезном каматом на одбијајући део износа почев од 07.11.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу седмом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 2481/17 од 03.02.2020. године, тако што су обавезани тужени ВВ, ГГ и ДД да тужиоцу солидарно на име парничних трошкова исплате износ од 376.090,00 динара, а тужилац да туженом ББ на име трошкова парничног поступка исплати износ од 69.750,00 динара. Ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставу осмом изреке пресуде Другог основног суда у Београду П 2481/17 од 03.02.2020. године, и обавезан је тужилац да туженом ПД „Графотехна“ д.о.о. из Београда накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у односу на одлуку о трошковима поступка -делу којим су обавезани тужиоци да туженом на име трошкова поступка исплате износ од 376.090,00 динара, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку у вези члана 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 - у даљем тексту ЗПП) и оценио да ревизија тужених није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, већ споредно потраживање, због чега ревизија тужених није дозвољена.

У поступку по ревизији изјављеној против решења о трошковима поступка не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију обзиром да исти нису били потребни за вођење поступка, у смислу члана 154.ЗПП, због чега је одлучено као у ставу два изреке сходно члану 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић